

Herrnhuts brödramission

MISSIONSBLADET

Nr 2 · 2026

Kära läsare!

I skrivande stund ser jag med stor förväntan fram emot vår resa till Herrnhut – en plats som jag länge har läst om men ännu inte haft möjlighet att besöka. För oss inom Brödraförsamlingen bär Herrnhut på ett djupt andligt arv. Missionen från Herrnhut har nått långt ut i världen och förvandlat både liv och samhällen.

Här i Sverige är det inte bara brödraförsamlingarna som har påverkats, utan stora delar av kristenheten. Inte sällan möter jag vänner inom EFS och olika frikyrkor som någon gång har besökt Herrnhut. Vittnesbördet är ofta detsamma: mötet med platsen har blivit en källa till andlig förnyelse och inspiration.

Därför känns det både spännande och lärorikt att nu själv få vandra på denna historiskt betydelsefulla mark och ta del av dess berättelse.

Till saken hör att jag älskar att resa. Att upptäcka nya platser, möta människor från andra kulturer och smaka på främmande maträtter är något som ger livet färg och vidgade perspektiv. Men ännu större är glädjen i att få möta kristna bröder och systrar. Med denna resa hoppas jag därför inte bara få uppleva historiens vingslag, utan också inspireras till bön och andlig fördjupning, dela goda samtal och lära känna nya syskon i tron.

När denna tidning når dig har vi

redan kommit hem igen, och kanske har du redan hört något om resan. Samtidigt står sommaren för dörren. Kanske väntar resor och äventyr för dig, eller också blir sommaren lugnare och mer stillsam på hemmaplan. Oavsett var vi befinner oss finns alltid möjligheten att göra en inre resa. Jag hoppas att du får tid att slå dig ner i hammocken, i parken, på sommarverandan, vid havet eller kanske på segelbåten – och öppna Bibeln. När vi får tränga in i Bibelns värld riktas våra hjärtan och tankar alltmer mot Herren och hans vilja med våra liv.

Jag vill också passa på att tacka för era gåvor och förböner. De betyder

oerhört mycket. Vi vill fortsätta nå människor med evangeliet och samtidigt verka för en bättre värld medan Guds rike växer mitt ibland oss. Som många av er vet arbetar vi med mission i flera länder. Jag hade t.ex. ett gott samtal med Mubiru Julius i Uganda. Våldigt spännande. Samtidigt vet vi att också hemmafronten behöver vårt engagemang. Stockholm behöver Brödraförsamlingens glöd för missionen. Vi längtar efter att få se människor komma till tro på Jesus och upptäcka hoppet, glädjen och livet i Honom.

Mycket spännande händer i vår gemenskap just nu. Något vi särskilt vill uppmärksamma är att vi har fått en ny församlingsassistent, Maria Borglund. I detta nummer kommer hon att presentera sig själv närmare. Hon har påbörjat arbetet med att uppdatera vår hemsida. Kolla gärna in den. Varmt välkommen att besöka oss när du är i Stockholm – och må Gud välsigna din sommar!

Daniel Källander

Präst och verksamhetschef
Evangeliska Brödraförsamlingen
Stockholm

Hej!

Jag heter **Maria** och är ny församlingsassistent och webbansvarig i EBF – Stockholm.

Jag är väldigt glad över att få vara en del av församlingen och allt som händer här. Det betyder mycket för mig att få träffa och samtala med alla fina människor som kommer hit. Jag trivs bäst i sammanhang där människor får känna sig sedda och inkluderade.

För mig handlar tro mycket om gemenskap, hopp och att få dela livet med andra – både i det lilla och stora.

Jag har också ett stort intresse för konst och design, och tycker om att skapa miljöer och uttryck som känns varma, välkomnande och levande. Jag ser fram emot att få bidra med det både i församlingen och genom vår hemsida och tidning. Jag har redan börjat fixa lite med hemsidan, vilket ni kan se om ni går in och kikar på www.evangeliska.nu.

På fritiden tycker jag om att måla, sjunga och vara i naturen – att beundra Guds skapelse.

Jag ser fram emot att lära känna er mer!

Maria Borglund
Församlingsassistent

Brödrakyrkan –

en global missionsrörelse

Stockholm, 1820-talets början. Den herrnhutiska väckelsen har nu gått in i ett lugnare skede. Dock fortsätter Brödrakyrkans missionsverksamhet oförtrutet. I huvudstadens Brödrasocietet får medlemmarna ta del av berättelser om hur herrnhutiska missionärer sprider Ordet runt om i världen. Vid sammankomsterna i Salen läses rapporter och redogörelser om verksamheten i Labrador, på Grönland, i Västindien och Sydafrika.

”Stagnation” är ett uttryck som en del kyrkohistoriker i efterhand använt – också somliga av Brödrakyrkans egna historiker – för att beskriva herrnhutismen under 1800-talets första decennier.

”Anpassning” är kanske en bättre beskrivning. Seklet är ungt. Världen står inför stora förändringar och Brödrakyrkan anpassar sig så gott det går till de nya utmaningarna. Två sådana är ”rationalismen”, i betydelsen utbredningen av sekulär skepticism, liksom en framväxande nationalism. Innebörden av den förra är uppenbar, betydelsen av den senare ytligt sett mera tveetydig, men icke desto mindre utmanande för en global, gränsöverskridande missionsrörelse som herrnhutismen.

Samtidigt står de stora folkväckelserna för dörren. Till dem och deras förutsättningar har Brödrakyrkan bidragit. Och ur dem

växte många av det moderna samhällets nya organisationer fram. Ett bekant exempel är Carl Olof Rosenius och hur han inspirerades av bland annat herrnhutismen i sitt arbete och under vägen fram till bildandet av Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen. Det finns många fler.

Men framför allt förknippas Brödrakyrkan med det internationella missionsarbetet. Så har det alltid varit. Begreppen ”yttre” och ”inre mission” är dock lite klumpiga i sammanhanget. De fångar inte riktigt herrnhutismens särart i förhållande till andra väckelser. ”Yttre” och ”inre” flätades ofta samman. Låt vara att Zinzendorf själv gjorde skillnad mellan herrnhutismens kärnförsamlingar och väckelsens diaspora, bland dem de nordiska ländernas Brödrasocieteter. Distinktionen grundades emellertid inte på nationella hänsyn, och en i politisk och geografisk mening gränslös mission var redan från allra första början en viktig del av hans ambitioner.

I Norden och Sverige var självfallet kopplingarna till Herrnhut viktiga i det avseendet, men i lika mån var kontakterna med de danska syskonen av stor betydelse; herrnhutismens danska gren fick ju under 1700- och 1800-talen en nordisk särställning genom bildandet av Christiansfeldt 1773,

medan Brödrasocieteterna i Stockholm och Göteborg med flera städer utgjorde litet mera lösligt organiserade associationer. Även om äldsterådet i Herrnhut styrde missionsarbetet och diasporan, spelade Christiansfeld, tillsammans med Brödrasocieteten i Köpenhamn, en viktig roll för verksamheten på Grönland och andra platser.

Även om den förefaller ha avslutats redan på 1780-talet, var det ändå i Bergen som de dansk-norska Grönlandsexpeditionerna rustades inför överfarten över Atlanten. Till expeditionerna anslöt sig de herrnhutiska missionärerna från Tyskland, oftast via hamnen i Altona, strax utanför Hamburg. Centrum för verksamheten utgjordes av Neu-Herrnhut i

Redan efter Zinzendorfs besök i Danmark 1731, i samband med kung Christian VI:s kröning, lanserades Brödrakyrkans missionsverksamhet i de danska kolonierna i Västindien och på Grönland. Under en period på 1760-talet levde också två afrikanska bröder – Johannes och Carolus – i Köpenhamn och det fanns även planer på verksamhet i Västafrika, men dessa fick skrinläggas.

När det gällde missionen på Grönland var kontakterna med Norge och den gamla handelsstaden Bergen viktiga. Det hade tidigt bildats en Brödrasocietet i staden.

Godthåb, dagens Nuuk. Verksamhetens kontinuitet ska understrykas, liksom samverkan med den danska kyrkan. När ett nytt kyrkobygge invigdes i Nuuk år 1849 deltog de herrnhutiska missionärerna Herbrich och Ulbricht självklart. Den senare talade om Kristi lidande och höll bön på grönländska.

Sett i perspektiv var läget mellan herrnhutarna och de danska kolonisterna i Västindien och på Grönland annars emellanåt spänt. Det hade också antytts redan på 1700-talet av August Gottlieb Spangenberg, som i det stora hela

hade efterträtt Zinzendorf som ledare för de tyska herrnhutarna. Andlig emancipation och kolonialt förtryck var oförenliga med varandra. Så mycket av spänningsförhållandet framträdde däremot inte i de berättelser om missionen som cirkulerades bland Brödrasocieteterna. Det var inte syftet med rapporterna. Fokus vilade på att belysa missionens framsteg och den andliga gemenskapen mellan syskonen, oavsett om de bodde i Stockholm, i Västindien eller på Grönland.

Sett ur svensk horisont utgjorde Lappland det geografiskt sett närmaste missionsområdet. De första herrnhutiska initiativen togs bara ett par år efter Carl von Linnés berömda resa i regionen, år 1732. Över Lappland, denna enorma landyta, hävdades såväl dansk-norsk som svensk-finsk och rysk överhöghet. Men några skarpt dragna politiska gränser fanns inte. Klimatologiskt mötte de herrnhutiska missionärerna förhållanden som liknade dem på Grönland. Det mesta av Lappland ligger förvisso norr om Polcirkeln. Och vid sidan av de andliga aspekterna är det faktiskt mest geografin och klimatet som tog plats i rapporterna hem. Elias Östergrens resa i norr under 1740-talet har tidigare uppmärksammats i litteraturen om Brödrakyrkans historia. Ännu tidigare var Andreas Grassman, bördig från Senftleben i Mähren, och som bland annat besökte Torneå i februari 1735. Dit tog sig den rejält påbyltade Grassman med renslåde från Uleåborg mitt i smällkalla vintern.

Resan var tretton mil lång. Vid den tiden försörjde sig befolkningen i Torneå – sammanlagt inte mer än cirka 500 personer – på handel med fisk och pälsverk. Kontrasten torde ha varit stor jämfört med förhållandena i storstaden Stockholm eller alla de urbana miljöer nere på kontinenten där herrnhutarna verkade. De andliga behoven var emellertid de samma.

Under 1800-talet började förutsättningarna för en inre mission av modernt snitt att växa fram i alla de tre nordiska länderna. Även i de fallen spelade Brödrakyrkan en roll som inspiratör och samarbetspartner. En viktig anledning var sannolikt herrnhutarnas vittförgrenade kontaktnät och deras betydande erfarenhet av organisationsarbete. Bland annat ingick den dåvarande föreståndaren för Stockholms Brödrasocietet, Johann G. Stählin, i styrelsen för Evangeliska Sällskapet som bildades 1808 på initiativ av den brittiske pastorn John Paterson. Delar av dess verksamhet övertogs därefter av Svenska Bibelsällskapet som bildades 1815. Därmed är vi också nästan framme vid 1820-talet, den svenska herrnhutismens anpassningsperiod och missionsarbetets fortsättning. Men det är en annan historia.

Martin Åberg, prof.em.

Våga en människa! Del 2

Det var nu flera år sedan min vän lämnade jordelivet, men jag kan fortfarande sakna henne något oerhört. Kanske också därför att jag inser att jag aldrig riktigt har haft tid att sörja henne. Därför är dessa artiklar också en del av min egen bearbetning. Vår relation var inte alltid enkel eller trivsamt. Snarare vässades vi mot varandra, och inte sällan ledde det till att vi blev arga på varandra. Eftersom jag själv ytterst sällan blir arg – jag tycker sällan att det är konstruktivt – var det ibland en utmaning för mig att hantera henne. Jag visste att jag ibland behövde sätta ner foten, men vi hade verkligen olika mått av tålmod. Hon kunde brusa upp ganska fort och reagera på sådant

som jag närmast betraktade som petitesseer.

Vad skulle vi då med varandra till, kanske någon undrar. Faktum är att vi mellan grälen hade fantastiska stunder tillsammans. Vi samtalade mycket om stort och smått: om livet, lidandet, ensamheten och grupptricket, men också om musik, ägande samt mängder av ämnen inom teologi och filosofi.

Jag var mestadels teologistudent under den tid vi umgicks, och genom utbildningen träffade jag många människor som jag kunde prata teologi med. De flesta var jämnåriga med mig. Min vän var däremot betydligt äldre, och det

skapade en helt annan dynamik i våra samtal. Hon förmådde lyfta min blick från den teoretiska hemisfär där jag och mina studiekamrater befann oss.

När jag var nybakad teologistudent trodde jag att jag hade svar på det mesta. Världen låg för mina fötter och jag tänkte att jag kunde bemästra varje utmaning som ställdes framför mig. Jag tror inte att jag var ensam om att tänka så – inte i min klass i alla fall. Men efter att min vän kom in i mitt liv insåg jag att så inte var fallet. Plötsligt hade jag fler frågor än svar, och jag kunde inte reda ut om jag var hög- eller lågkyrklig, karismatisk eller cessationist – alltså en sådan som menar att de andliga nådegåvorna endast gällde under apostlarnas tid.

Min vän utmanade mig och sade:

”Tänk inte så mycket på allt detta, Daniel. Var bara en kristen. Läs din Bibel och be varje dag, så ska du se att allt annat läggs till rätta.” Det rådet har jag försökt följa sedan dess. Jag konstaterar och vilar i att jag är en kristen – en förlåten syndare som Herren inte överger.

Nu menade min vän inte att teologi och reflektion var oviktigt. Hade jag tolkat henne så, hade hon bestämt sagt:
”Bort det!”

Hon älskade teologi och även om vi ibland tyckte olika hade hon en exceptionell förmåga att alltid söka

svaren i Guds ord. ”Vi ska tänka själva, men inte utan Bibeln”, kunde hon säga.

Hon menade till exempel att hela Bibeln är viktig för den kristne – inte bara Nya testamentet och Jesu undervisning. Hon älskade Gamla testamentet. De båda testamenten fyller sin funktion och ger ljus åt varandra. Vid något tillfälle sade hon till och med att hon föredrog Gamla testamentet framför det Nya. Samtidigt var hon mycket tydlig med sin kärlek till Jesus och talade gärna om honom.

Det som gjorde henne så fäst vid Gamla testamentet var bland annat dess olika genrer: de historiska böckerna, den poetiska litteraturen och profetlitteraturen – inte minst profetlitteraturen.

Med tanke på hur mycket hon läste kunde hon Bibeln oerhört väl. Jag minns ett besök hos mig då jag redan när hon kom sade att jag gärna ville att vi skulle läsa Guds ord ordentligt under helgen. Det förslaget nappade hon direkt på.

Så klockan sju följande morgon väckte hon mig och föreslog att vi skulle läsa Bibeln. Själv hade jag precis vaknat, medan hon redan hade varit uppe i minst en timme. Mitt omedelbara motdrag blev att försöka senarelägga aktiviteten till eftermiddagen, då jag gärna ville vakna ordentligt först. På den tiden var jag verkligen ingen morgonmänniska.

Timmarna gick. Eftermiddagssolen letade sig in i vardagsrummet, och vi slog oss ner i soffgruppen. Min vän frågade vad jag ville läsa. Jag tänkte:

”Nu ska jag föreslå en bok som är svår, men inte särskilt lång, så att vi kan ta oss igenom hela.”

Efter en stund kom jag fram till att någon av de mindre profeterna säkert kunde bli en utmaning – även för henne. Hon skulle minsann också få vändas lite.

”Amos bok!” utbrast jag i ren förtjusning, nästan som om jag triumferande hade valt något särskilt svårt.

Men jag fick snabbt äta upp det.

Det första hon sade var:

”Okej, det är en bra och viktig bok.”

Sedan fortsatte hon:

”Låt mig först ge dig en orientering över boken, den historiska situationen, strukturen och kapitlens innehåll.”

Jag häpnade.

”Absolut”, svarade jag

Sedan undervisade hon mig länge och väl och gav mig all tänkbar bakgrundsinformation om Amos bok. Jag häpnade igen. Hon läste inte ur någon kommentar – allt hämtades direkt ur hennes lekamliga minnesbank vi kallar hjärnan.

Där och då tänkte jag: Sådan vill jag bli. Tänk att kunna Guds ord så väl att man kan presentera vilken bok som helst i Bibeln – till och med en av de tolv småprofeterna.

Efter den utförliga introduktionen fick vi också ett mycket gott bibelstudium tillsammans.

Sedan dess har jag vinnlagt mig om att verkligen anstränga mig i bibelläsningen. Att studera Bibeln – inte bara läsa några verser för att kunna pricka av dagens att-göra-lista. Vid sidan av till exempel Dagens Lösen behöver vi ta tid att läsa större sammanhang för att få den fördjupning som gör att vi lär känna Herren ännu bättre. Det rustar oss också bättre för livets olika utmaningar.

Min vän hade flera motgångar i livet och återkom ofta till vad bibelläsningen betydde för henne. Hur den var absolut nödvändig för att hon skulle orka bära livet. När jag förstod att hennes nit och kärlek till Ordet inte överskuggade hennes lidande utan snarare hjälpte henne att bära det, blev hon en ännu större inspiration för mig.

Vi diskuterade ofta teologi och inte sällan gav vi oss i kast med just

lidandet. Men vi talade också om hur viktigt det är att inte glida bort från trons friska källsprång – att ägna sig åt det som har evighetsvärde och inte bara leva för nuet.

Min vän var jordnära, återhållsam och ensam. Hon var realist. Hon förstod att jordelivet består av tåredalar och uppoffringar. Det märktes till exempel genom att hon tydligt avvisade framgångsteologin. För henne var det självklart att den läran inte var biblisk – något hon kunde motivera både utifrån Skriften och den mänskliga erfarenheten.

Pengar var för henne ett nödvändigt ont. Hon förstod att pengar behövs, men menade också att de lätt kan snärja oss människor. Jag är övertygad om att hon hade rätt.

Det finns så mycket mer att berätta om henne, och kanske återkommer jag till henne i ett framtida nummer av vår missionstidning.

När du nu har läst om vår relation i detta och i förra numret har du säkert märkt att rubriken för texterna är: Våga en människa. Och det är förstås tänkt som en uppmaning.

Det jag vill säga med dessa två texter är att jag vill uppmuntra alla och envar att lära känna nya människor – i församlingen, men också utanför den. Det kan hända att Herren låter dessa nya bekantskaper utvecklas till vänskaper som leder till förvandlade liv – både för dig och för dina nya vänner.

Herren vill använda oss alla.

Kanske är det till och med så att den person du tycker är mest besvärlig i din kyrka eller i din närhet är just den människa som kan välsigna dig allra mest, om du bara vågar investera i relationen.

Pröva och se vart nya relationer leder dig.

Herren är med dig!

Daniel Källander
Präst och verksamhetschef

Vill du ha tidningen hem i brevlådan? Har du idéer om vad vi kan skriva om? Kontakta oss!

Kontakta Daniel Källander:
daniel.kallander@evangeliska.nu

Herrnhuts Brödramission
nr 2 • 2026

Ansvarig utgivare: Daniel Källander

Text: Daniel Källander, Martin Åberg,
Maria Borglund

Layout: Maria Borglund

Evangeliska Brödraförsamlingen

Våra verksamheter i Stockholm

Gudstjänster

Vi firar gudstjänst **varannan söndag** (jämma veckor) kl. 15:00.

Predikningarna är bibelutläggande och hjälper oss att förstå Bibelns budskap på djupet och i vår egen tid. Vid varje gudstjänst lyssnar vi till solosång av Margareta Bengtson och sjunger utvalda psalmer tillsammans. Efteråt samlas vi till fika, samtal och gemenskap, där nya och gamla deltagare möts i en avslappnad, trygg och inkluderande miljö.

Vid Bordet

Vi samlas **varannan onsdag** (jämma veckor) kl. 17:30.

Vid bordet är en träff som särskilt riktar in sig till dig som inte är kristen, men som är nyfiken på den kristna tron. Vi samtalar kring ett tema och äter samtidigt hemlagad indisk mat i en avslappnad och välkomnande miljö. Efter det inledande samtalet undersöker vi vad Bibeln säger om temat och öppnar upp för frågor.

Anmälan

sker till Daniel, för tis, ons och tors:

daniel.kallander@evangeliska.se

VÄLKOMNA!

Anmälan är viktig, så man vet hur mycket fika/mat som ska förberedas.

2okr för fika – tis

4okr för mat – ons/tors

Betala med swish eller kontant, på plats.

Afternoon Tea med Bibel

Vi samlas **varannan tisdag** (ojämna veckor) kl. 14:00.

Afternoon Tea är en spännande och uppskattad samling där vi får umgås och växa tillsammans samtidigt som vi fikar. Vi fördjupar oss i evangeliet och vandrar just nu genom hela Bibeln för att upptäcka den stora berättelsen som binder allt samman. Gruppen riktar sig i första hand till kristna, men alla är varmt välkomna att delta och utforska trons innehåll och mening.

Dela Ordet

Vi samlas **varje torsdag** kl. 17:30–19:00.

Vi samlas och äter hemlagad middag tillsammans för att sen lyssna till en bibeltext tre gånger och efter varje läsning svarar vi på en fråga, total tre frågor. Vi lyssnar och delar tankar om texten utan att kommentera varandra, vilket skapar en trygg och respektfull gemenskap. Efteråt ber vi för varandra och avslutar med psalm och lovsång.

Sommarbetraktelse

Sommaren bär med sig något särskilt. Ljuset dröjer sig kvar över kvällarna, naturen står i sin fulla grönska och tempot förändras för många av oss. Förväntningarna är ofta stora. Vi hoppas på vila, gemenskap och tid för det som annars inte får plats.

Samtidigt vet vi att årstiden i sig inte stillar det som rör sig i våra hjärtan. Även under de vackraste sommardagar kan oron göra sig påmind. Tankarna vandrar lätt till sådant som behöver ordnas, beslut som väntar, relationer som kräver omsorg eller frågor om framtiden som ännu saknar svar.

I Psaltaren möter vi gång på gång människor som känner igen sig i detta. De döljer inte sin oro eller sina bekymmer inför Gud. I stället bär de fram dem till honom och finner där en vila som omständigheterna själva inte kan ge.

Kanske är det just detta som är sommarens stora inbjudan. Inte främst att få några veckor utan bekymmer, utan att på nytt upptäcka vem Gud är. Att stanna upp mitt i vardagen och påminnas om att Herren fortfarande regerar, fortfarande bär sina barn och fortfarande är trofast mot sina löften.

När vi ser tillbaka på livet upptäcker vi ofta hur Guds hand har varit där långt innan vi själva förstod det.

Han har lett genom glädje och sorg, genom framgångar och motgångar. Han har burit när krafterna inte räckt till och visat sin trofasthet på sätt som ibland först blivit synliga i efterhand.

Därför får sommaren också bli en tid av tacksamhet. Tacksamhet för familj och vänner. För människor som Gud har satt i vår väg. För församlingen och gemenskapen med andra kristna. För de enkla gåvor som så lätt tas för givna, ett samtal, en måltid, ett skratt, en kvällspromenad eller en stilla stund i bön.

Framför allt får vi tacka för evangeliet. För att vi genom Jesus Kristus får kalla Gud vår Far. För att vår trygghet inte vilar på vår egen förmåga att hålla ihop livet, utan på honom som håller oss fast. Han förändras inte när våra omständigheter förändras. Hans nåd tar inte slut, och hans kärlek förblir densamma.

Vi vet inte vad som väntar oss i livet. Men vi vet vem som går med oss. Därför får vi med förtröstan lägga våra liv i Herrens händer och vila i hans löfte: "Överlämna din väg åt Herren, förtrösta på honom, han skall göra det." (Ps. 37:5)

Må Gud välsigna dig och de dina under sommaren och låta denna tid bli fylld av både vila, glädje och förnyad förtröstan på honom.

Sommarbön

Käre himmelske Fader,

Vi tackar dig för livet och för alla människor som du har satt i vår väg. Du känner dem alla och ser deras behov bättre än någon annan.

Vi ber särskilt för dem som har det svårt just nu. Du vet vilka de är. Skynda till deras hjälp, du milde Herre Gud. Trösta de sorgsna, styrk de svaga och ge nytt hopp åt dem som bär tunga bördor.

Vi ber också för den sommartid som nu kommit. Oavsett var vi befinner oss, låt denna sommar på nytt påminna oss om Guds godhets rikedom.

Låt tilliten till dig få växa i våra

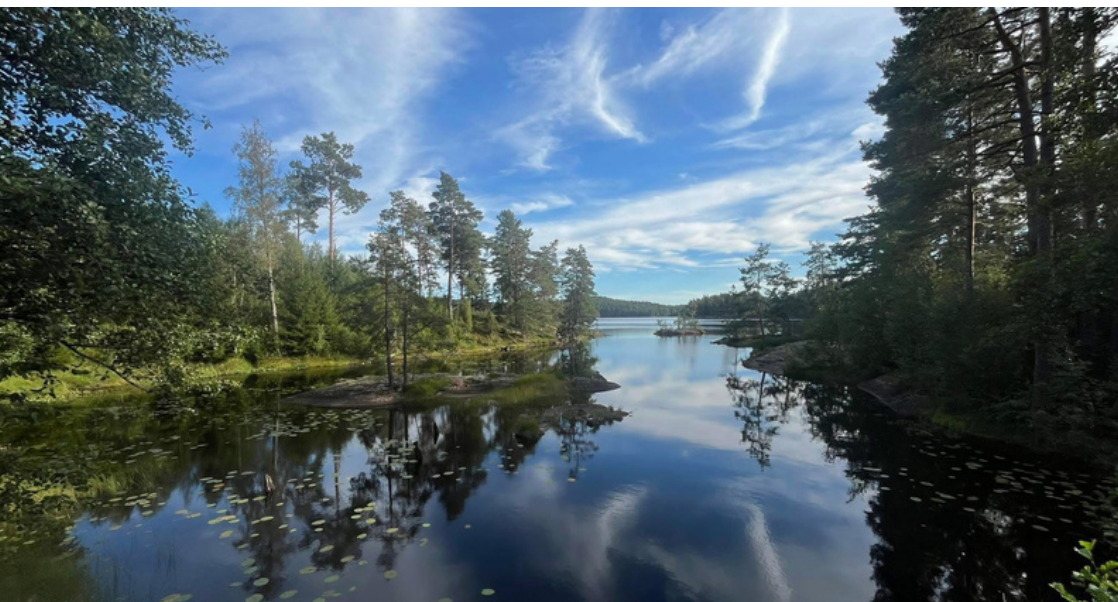
hjärtan. Där oro och bekymmer har fått fäste, låt din frid få råda. Där rädsla har slagit rot, låt friden råda.

Bevara oss hemma och när vi reser. Beskydda våra nära och kära och ge oss en välsignad tid tillsammans. Låt relationer få upprättas där banden har slitits sönder. Låt försoning få växa fram där sorg, bitterhet och besvikelse har fått övertaget.

Vi ber också för dem som ännu inte har lärt känna dig. Kom dem till mötes i din kärlek och dra dem till dig.

I Jesu Kristi namn.

Amen.

Program sommar/höst 2026

Maj/juni

innan sommaruppehåll

27 maj ons 17:30 Vid Bordet

28 maj tors 17:30 Dela Ordet

2 juni tis 14:00 Afternoon Tea

7 juni sön 15:00 Gudstjänst med
nattvard

September/oktober

efter sommaruppehåll

2 sep ons 17:30 Vid Bordet

3 sep tors 17:30 Dela Ordet

6 sep sön 15:00 Gudstjänst med
nattvard

8 sep tis 14:00 Afternoon Tea

10 sep tors 17:30 Dela Ordet

16 sep ons 17:30 Vid Bordet

17 sep tors 17:30 Dela Ordet

20 sep sön 15:00 Gudstjänst

22 sep tis 14:00 Afternoon Tea

24 sep tors 17:30 Dela Ordet

30 sep ons 17:30 Vid Bordet

1 okt tors 17:30 Dela Ordet

4 okt sön 15:00 Gudstjänst med
nattvard

Evangeliska Brödräfsamlingen
Sibyllegatan 13
114 42 Stockholm

www.evangeliska.nu

info@evangeliska.nu
PlusGiro 51202-0
SWISH 123 379 62 08